

nye studieordning for farmaceuter opståede mangel på apotekermedhjælpere?"

Baagø: Mit spørgsmål fremkommer som følge af en del henvendelser, jeg har modtaget fra forskellig side. En nærmere undersøgelse af forholdet har ikke alene bestyrket mig i, at henvendelserne drejede sig om et meget alvorligt problem, men har tillige afsløret, at der er tale om en nærmest katastrofal mangel på konditionerende medhjælpere i apoteker landet over, og at denne mangel ikke blot er en øjeblikkelig vanskelighed. Det er nemlig sådan, at mange apotekere ikke i dag kan få det nødvendige antal eksaminerede farmaceuter, ganske simpelt fordi der ikke findes det tilstrækkelige antal. Disse apotekere er i virkeligheden ude af stand til at efterleve apotekerlovens krav om, at et apotek skal drives med det tilstrækkelige antal eksaminerede medhjælpere på betryggende måde. Det er de ikke, selv om de selv personlig slider fra morgen til aften. Men hvad der efter min opfattelse må siges at være meget betænkeligt i denne forbindelse, er det faktum, at apotekernes kunder derved udsættes for, at der under det ofte meget forcerede arbejde sker fejltagelser, som kan få uhyggelige følger. Samtidig kan apotekerne ikke under de herskende tilstande afse den fornødne tid til uddannelsen af unge disciple, hvilket igen giver sig udslag i, at adskillige eksaminander må forlade eksamen, hvorved antallet af uddannede farmaceuter forringes yderligere.

Af en artikel i Danmarks Apotekerforenings blad, Arkiv for Farmaci og Kemi, nr. 21 af 11. oktober i år, fremgår det, at den nye studieordnings ikrafttræden har bevirket, at den øjeblikkelige mangel på uddannede farmaceuter udgør 80, samt at mangelen, alle forhold taget i betragtning, må forudsættes at blive konstant i de kommende år, kulminerende i 1961 med en mangel på 100 og i øvrigt i årene 1962-1966 med så stor en mangel som 85. Kalamiteten

er opstået som følge af den studieordning, der blev gennemført efter vedtagelsen af loven om apotekervæsenet i 1954, hvorefter indenrigsministeriet den 2. juni 1956 har udstedt en anordning, der bemyndiger undervisningsministeriet til at udfærdige de fornødne bekendtgørelser. Af gode grunde skal jeg nok afholde mig fra at gå nærmere ind på kravene i denne studieordning, ej heller studietidens længde skal jeg opholde mig ved, men blot sige, at det forekommer mig mindre vel betænkt af myndighederne, at man samtidig begrænser tilgangen af disciple til 130 om året og ændrer den hidtil anvendte praksis, hvorefter disciple, som har bestået første del af eksamen, får adgang til at vende tilbage til apotekerne med tilladelse til at konditionere, d. v. s. udlevere medicin efter recept m. m.

Med henvisning til det, jeg her har fremført, spørger jeg derfor den højtærede indenrigsminister: hvad vil ministeren gøre for at råde bod på den ved gennemførelsen af den nye studieordning for farmaceuter opståede mangel på apotekermedhjælpere?

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Det forhold, som det ærede medlem hr. Baagøs spørgsmål vedrører, har man allerede gennem nogen tid været opmærksom på i indenrigsministeriet og i Apotekerforeningen. Problemet opstår især, fordi studiet til den farmaceutiske kandidateksamen blev forlænget fra 2 til 3 år; dette vil bevirke, at der i 1960 ikke vil udgå noget normalt hold af farmaceutiske kandidater fra den farmaceutiske højskole. Man vil derfor komme til at savne ny tilgang af farmaceuter, dog ikke i et helt år, men i tiden fra 1. november 1960, da eksamen ifølge den gamle studieordning skulle have været afholdt, og til den 1. juli 1961, da eksamen ifølge den nye ordning vil være afholdt, altså i ca. $\frac{3}{4}$ år. Jeg mener derfor ikke, at mangelen på farmaceuter vil blive så katastrofal, som det ærede medlem gav udtryk for. Resultatet af ministeriets over-